

κάλλει πεπίστευκας· Μυρρίνην γὰρ στέρξει δῆλον
ὅτι Φρύνην ὑπεριδών.

Ἄλλ' ἔοικας κνίσαι τὸν Ὑπερείδην βεβουλησθαι
ὡς ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κάκεϊνος ἐταί-
ραν ἔχει ἀξίαν ἑαυτοῦ καὶ σὺ ἐραστήν σοι πρέ-
ποντα. αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ, καὶ ὄψει σεαυτὴν
ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν ἢ τοὺς νόμους κατα-
λύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς
τὴν φιλανθρωποτέραν Ἀφροδίτην προτιμώσαις
μεμίσησαι.

Μεγάρα Βακχίδι

Σοὶ μόνη ἐραστής γέγονεν, ὃν φιλεῖς οὕτως
ὥστε μηδ' ἀκαρῆ πως αὐτοῦ διαζευχθῆναι δύνα-
σθαι. τῆς ἀηδίας, δέσποινα Ἀφροδίτη. κληθεῖσα
ὑπὸ Γλυκέρας ἐπὶ θυσίαν ἐκ τοσοῦτου χρόνου –
ἀπὸ τῶν Διονυσίων γὰρ ἡμῖν ἐπήγγειλεν – οὐχ
ἦκεις, οἶμαι, δι' ἐκεῖνον, οὐδὲ τὰς φίλας ἰδεῖν
γυναῖκας ἀνασχομένη. σώφρων γέγονας σὺ καὶ
φιλεῖς τὸν ἐραστήν, μακαρία τῆς εὐφημίας· ἡμεῖς
δὲ πόρνοι καὶ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε καὶ Φίλωνι συ-
κίνη βακτηρία· ὀργίζομαι γὰρ νῆ τὴν μεγάλην
θεόν. πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη, Μοσχάριον, Θαῖς,
Ἀνθράκιον, Πετάλη, Θρυαλλίς, Μυρρίνη, Χρυ-
σίον, Εὐζίππη· ὅπου καὶ Φιλουμένη, καίτοι γεγα-
μημένη προσφάτως καὶ ζηλοτυπούμενη, τὸν κα